

PRAVČICKÉ NOVINY

Číslo 2/2015

Oficiální zpravodaj obce Pravčice

Červen 2015

Milí čtenáři, vážení spoluobčané, dámy a pánové,

den za dnem ukrajujeme z roku 2015, a než jsme se nadáli, jsme v jeho druhé polovině. Pro děti školou povinné nastalo nejkrásnější období roku, totiž prázdniny. Pravda, kdysi napsal Jules Verne knihu „Dva roky prázdnin“, ale mám obavu, že v našich podmínkách to neprojde. Děti se tedy budou muset spokojit alespoň s těmi dvěma měsíci, stejně jako jsme museli být spokojeni my, kteří jsme opustili školní lavice již před nějakou dobou... *(pokračování na str. 2)*

Z OBSAHU

- Usnesení Rady a Zastupitelstva obce Pravčice: str. 2 – 5
- Dění od dubna do června 2015: str. 5 – 13
- Střípky z pravčické školy: str. 14 – 19
- Nová vyhláška obce Pravčice o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem: str. 20 – 22
- Z historie (Anežka Vorudová, rozená Popolanská, vzpomíná na Pravčice, Svatba před osmdesáti lety): str. 23 – 29
- Společenská kronika: str. 30 – 31

Pokračování ze str. 1:

Letošní rok je hodně suchý. Mám trochu obavu, že úroda na zahrádkách trpí nedostatkem vláhy. V posledních letech se zdá, že naše matka příroda je dost nevyvážená. Na některých místech je tolik vody, že lidé neví, co s ní a o kousek dál trpí vše živé jejím nedostatkem. Někdy mě napadá, jestli to není obrana matičky přírody za to, jak se k ní lidé chovají. Je mi mnohdy moc smutno, když vidím výsledky jednání lidí i v naší bezprostřední blízkosti.

Je to jen pár týdnů, kdy někdo vypustil močůvku do Roštěnky někde nad naší obcí a zahubil vše živé v několika kilometrech. Ptám se, proč? Ušetřila ona osoba nebo společnost pár korun za likvidaci fekálií? Je teď spokojená? Věřím ve spravedlnost, a tak budu věřit, že se jim tato bezohlednost jednou vrátí. Nepřeji nikomu nic zlého, to by bylo moc špatné. Přeji si však, aby ony pověstné boží mlýny v tomto případě mlely opravdu spravedlivě. Pokud tomu tak totiž nebude, bude se matka příroda muset sama bránit mnohem více, a jednou místo ryb může dojít také na lidi. Z celého srdce přeji nám všem, aby k tomu nikdy nedošlo.

Vážení čtenáři, přeji Vám krásné léto, krásné prázdniny, klidnou dovolenou a také klid a mír do Vašich srdcí.

Příjemné chvílky při čtení nového čísla Pravčických novin Vám přeje

Jaroslav Šašek, starosta obce Pravčice

ZASTUPITELSTVO OBCE

USNESENÍ ZE 4. ZASEDÁNÍ DNE 26. 5. 2015

I. Zastupitelstvo obce Pravčice schvaluje:

1. návrhovou komisí ve složení Ing. Lenka Brezanská a Ing. Libor Mrhálek
2. program zasedání Zastupitelstva obce Pravčice
3. vyjádření k integrovanému povolení pro firmu WIEGEL Pravčice žárové zinkování s.r.o., Za Dálnicí 509, 267 53 Žebrák, v předloženém znění,
4. Smlouvu o zřízení věcného břemene - služebnosti inženýrské sítě č. 37280 mezi obcí Pravčice, ČEPRO, a.s. a Ředitelstvím silnic a dálnic ČR
5. dotaci z rozpočtu obce Pravčice na rok 2015 ve výši 10000,- Kč pro Josefa Netopila, Žalkovice, na provoz a pořízení exponátů do Muzea zemědělské techniky Pravčice
6. Rozpočtové opatření č. 1/2015
7. uložení kabelu do pozemku p.č. 158/1 v k.ú. Pravčice dle předloženého návrhu
8. odvodnění soutěžní dráhy pomocí odvodňovacích jímek na pozemku p.č. 158/1 v k.ú. Pravčice dle předloženého návrhu

9. Obecně závaznou vyhlášku obce Pravčice č. 1/2015 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem
10. výjimku dle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším, odborném, a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů z počtu stanoveném vyhláškou na počet dětí v Mateřské škole Pravčice na 28 dětí pro školní rok 2015/2016

II. Zastupitelstvo obce Pravčice bere na vědomí:

1. zprávu z jednání Rady obce Pravčice

USNESENÍ Z 5. ZASEDÁNÍ DNE 25. 6. 2015

I. Zastupitelstvo obce Pravčice schvaluje:

1. návrhovou komisí ve složení paní Petra Tobolíková a Jiří Možíš ml.
2. program zasedání Zastupitelstva obce Pravčice
3. Smlouvu o zřízení věcného břemene č. OT-014330032652/001 mezi obcí Pravčice a E.ON Distribuce, a.s., F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice
4. odkoupení pozemku p. č. 627 v k. ú. Pravčice o výměře 553 m² a část pozemku p. č. 43/1 v k. ú. Pravčice o výměře 429 m² za cenu 480,- Kč za 1m²
5. Rozpočtové opatření č. 2/2015
6. celoroční hospodaření obce Pravčice za rok 2014 bez výhrad
7. účetní závěrku obce Pravčice za rok 2014
8. závěrečný účet obce Pravčice za rok 2014 bez výhrad

II. Zastupitelstvo obce Pravčice bere na vědomí:

1. zprávu z jednání Rady obce Pravčice

III. Zastupitelstvo obce Pravčice revokuje:

1. Usnesení Zastupitelstva obce Pravčice č. 3/2015/II/5 ze dne 26. 2. 2015

RADA OBCE

USNESENÍ Z 11. JEDNÁNÍ DNE 7. 4. 2015

1. Rada obce Pravčice schválila Pojistnou smlouvu o pojištění právní ochrany č. 4009758 mezi obcí Pravčice a společností D.A.S Rechtsschutz AG, pobočka pro ČR, IČ 03450872, Vyskočilova 1481/4, Michle, 140 00 Praha 4.
2. Rada obce Pravčice schválila Dodatek č. 2 Smlouvy č. O/0180/2010/DOP mezi obcí Pravčice a Zlínským krajem, IČ 70891320, tř. T. Bati 21, 761 90 Zlín.
3. Rada obce Pravčice schválila Smlouvu o výpůjčce 5/2015 mezi obcí Pravčice a Národním technickým muzeem, IČ 00023299, Kostelní 42, 170 78 Praha 7.

4. Rada obce Pravčice schválila doplnění smlouvy na zpracování dokumentace „Realizace prvků ÚSES na k.ú. Pravčice“ se společností Arvita P spol. s r.o., IČ 60706708, Příčná 1541, 765 02 Otrokovice o pozemky p. č. 1215 a 1106 v k. ú. Pravčice.

USNESENÍ Z 12. JEDNÁNÍ DNE 21. 4. 2015

Rada obce Pravčice schválila Smlouvu o zřízení věcného břemene č. OT-014330028596/001 mezi obcí Pravčice a společností E.ON Distribuce, a. s., IČ 28085400, F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice.

USNESENÍ Z 13. JEDNÁNÍ DNE 5. 5. 2015

1. Rada obce Pravčice schválila Smlouvu o hudební produkci mezi Hanáckou dechovou hudbou Hulíňané z Hulína a obcí Pravčice.
2. Rada obce Pravčice schválila Smlouvu o zřízení věcného břemene č. OT-014330028598/001 mezi společností E.ON Distribuce, a. s., IČ 28085400, F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, a obcí Pravčice.
3. Rada obce Pravčice schválila Smlouvu o zřízení věcného břemene na plynovodní přípojku pro manžele Kopřivovy, Pravčice na pozemku p. č. 463/1 v k. ú. Pravčice mezi společností RWE GasNet, s.r.o., IČ 27295567, Klíšská 940, Ústí nad Labem, obcí Pravčice a Romanem a Romanou Kopřivovými, Pravčice.

USNESENÍ Z 14. JEDNÁNÍ DNE 14. 5. 2015

1. Rada obce Pravčice projednala vyhlášku obce Pravčice č. 1/2015 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem a doporučuje Zastupitelstvu obce Pravčice vyhlášku schválit.
2. Rada obce Pravčice schválila dodatek č. 2 Smlouvy o dílo č. 160713 „Vodovod Pravčice“.

USNESENÍ Z 15. JEDNÁNÍ DNE 21. 5. 2015

1. Rada obce Pravčice schválila Kupní smlouvu – koupě speciálního požárního vozidla mezi společností Continental Barum s.r.o. Otrokovice a obcí Pravčice.
2. Rada obce Pravčice schválila účetní závěrku Základní školy a mateřské školy Pravčice za rok 2014.
3. Rada obce Pravčice schválila převedení hospodářského výsledku Základní školy a mateřské školy Pravčice za rok 2014 ve výši 6179,15 Kč do rezervního fondu.
4. Rada obce Pravčice schválila uzavření Mateřské školy Pravčice v termínu od 20. 7. 2015 do 31. 8. 2015.

USNESENÍ Z 16. JEDNÁNÍ DNE 2. 6. 2015

Rada obce Pravčice schválila pro provedení akce „Odbahnění rybníka v obci Pravčice“ oslovení následujících společností:

- a) EKO Agrostav, Tovačovská 300, 750 02 Přerov 1 – Město,
- b) Rovina, a.s., Kroměřížská 134, 768 24 Hulín,
- c) Agromeli, spol. s r.o., Olomoucká 1177/178, 627 00 Brno - Slatina .

USNESENÍ ZE 17. JEDNÁNÍ DNE 16. 6. 2015

Rada obce Pravčice schválila Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí neinvestiční dotace č.11/2015 mezi obcí Pravčice a Josefem Netopilem, Žalkovice.

DUBEN 2015

ŠACHISTÉ ODEHRÁLI ÚSPĚŠNOU SEZÓNU

Šachisté Sokola Pravčice mají za sebou úspěšnou sezónu 2014/2015. Třetí ročník po sobě startovalo naše družstvo v Regionálním přeboru okresu Kroměříž. Před zahájením jsme byli pasováni mezi adepty na sestup. Bylo to dáno především tím, že většina ostatních družstev měla v sestavě spoustu posil a my jsme šli do soutěže ve stejné sestavě, jako v roce minulém, kdy jsme se zachránili až v posledním kole, a to ještě s velkou dávkou štěstí. Letos však bylo vše jiné. Podařilo se nám vyhrát několik klíčových zápasů, a tak jsme dvě kola před koncem byli již zachráněni. Nakonec z toho bylo pěkné 7. místo, které je historicky nejlepším umístěním našeho oddílu v této soutěži.

Body jsme letos získávali především na spodních šachovnicích. Oporou družstva byl zejména Petr Hubík, který uhrál skvělých 7 bodů z 11 partií. Dařilo se také Frantovi Pavelkovi, který uhrál 5,5 bodu z 10 partií. Prohrál sice dvakrát na úvod, ale potom se rozehrál a patřil k velkým oporám týmu. Trochu za očekáváním byl výkon Jardy Šaška na první šachovnici. Měl sice proti sobě nejtěžší soupeře, ale přesto sám čekal lepší výsledek. Za zmínku snad stojí jen výhra nad nejsilnějším hráčem celé soutěže, nositelem mistrovské třídy Petrem Špaňhelem z Kvasic, který prohrál v této soutěži poprvé po pěti letech.

V letošním ročníku se dařilo i našemu nejmladšímu hráči Tomáši Pecháčkovi, který u nás druhým rokem hostuje ze Sokola Postoupy. Uhrál 3 body z 5 partií a je určitě příslibem pro budoucnost. Zajímavostí nepochybně je, že Tomáš nastupoval v některých zápasech společně se svým otcem, který je naším kmenovým hráčem.

Výsledky všech hráčů jsou patrné z tabulky. V jednotlivých zápasech jsme utrpěli drtivé porážky od Slavie Kroměříž „D“ a ŠK Holešov „B“. Tyto týmy byly nad naše síly,

ale je třeba vědět, že průběh těchto zápasů nebyl tak jednoznačný, jak vypadá výsledek. Pokazili jsme několik slibně vypadajících partií, a proti tak silným soupeřům se již potom nedá nic dělat.

Remizovali jsme se silným celkem Sulimova, ale v tomto případě jsme ztratili vyhraný zápas. V šachu, stejně jako v jiných sportech, platí, že výsledek se počítá až po skončení zápasu. Naštěstí nás letos tato ztráta nemusela na konci mrzet.

Rozhodující pro nás byly zápasy v Morkovicích, Litenčicích, doma s Rusavou a v Lutopevnách. Nezvídali jsme pouze zápas v Litenčicích. Překvapivě jsme vyhráli v Prusinovicích, a tak se nás boj o záchranu letos netýkal.

Naše družstvo se může chlubit zejména zodpovědností všech hráčů v docházce na utkání. Většina našich soupeřů nám toto může jen závidět. Je to dáno zejména kamarádkým duchem, který nás provází od samého vzniku šachového oddílu v Pravčicích. No a věřte nebo ne, letos na podzim to bude neuvěřitelných 30 let od vstupu našeho oddílu do šachových soutěží v okrese Kroměříž. Tak pro všechny naše šachisty: „Hodně štěstí do další třicítky, ať vám koně táhnou a dámy poslouchají“.

Jaroslav Šašek

KVĚTEN 2015

OSLAVY OSVOBOZENÍ

V letošním roce si celý svět připomínal 70 let od nejstrašnější války v dějinách lidstva. Nejinak tomu bylo i v naší obci. Celý sváteční den začal již v sedm hodin ráno, kdy z obecního rozhlasu zaznělo několik moravských písniček, které lidem připomněly krásu Moravy a že je před námi krásný den.

V osm hodin v kostele svatého Floriána začala slavnostní mše za všechny padlé ve světových válkách. Také občané naší obce v minulosti nechali své životy na bojištích ve světových válkách, a je potřeba, aby ani současná generace občanů naší obce na ně nezapomněla.

Přesně v devět hodin vyšel od obecního úřadu průvod k pomníku padlých. Možná, že mladší generace neví, že průvod se opakuje každým rokem od roku 1945, kdy po stejné trase vedla poslední pozemská cesta tří vojáků Československé armády, jejichž životy v posledních hodinách války vyhasly právě v naší obci poblíž místa, kde jsou pochováni. První zastávka byla, jako vždy, u kostela, kde za zvuku slavnostního chorálu položili hasiči věnec u památníku našich spoluobčanů, kteří padli ve světových válkách. Poté se průvod vydal k hrobům vojáků spících svůj věčný sen za naší obcí.

Tam proběhl tradiční krátký pietní akt. Hasiči položili k pomníku věnec, naši nejmenší vystoupili s kulturním programem, starosta obce v projevu připomněl, proč se

na tomto místě scházíme, a na závěr zazněla hymna na počest vojáků, kteří jsou v naší obci pochováni.

U pomníku padlých (foto Václav Barot)

Poté se průvod přesunul k Sokolovně, kde byl připraven další program. Pro všechny milovníky pohybu, a zejména běhu, se uskutečnil již 43. ročník „Běhu Pravčicemi“. V současné době je tento běh nejstarším závodem v okrese Kroměříž! Letošního ročníku se zúčastnilo více než 110 závodníků ve všech věkových kategoriích - od těch nejmenších až po dospělé. Určitě není důležité, kdo zvítězil, neboť zvítězili všichni, kteří se postavili na start. Ti nejlepší dostali za své výkony věcné ceny a medaile, ti ostatní alespoň něco dobrého na zub.

Tento závod se pořádá zejména pro děti, a jejich spokojenost je poděkováním všem pořadatelům. Pravda, v některých očích se po doběhu objevily i slzičky lítosti, ale ty brzy oschly, a myslím, že nakonec byli spokojeni všichni.

Tak zase za rok na 44. ročníku „Běhu Pravčicemi“ ahoj!

*Nejmenší závodníci běželi s rodiči
(foto Jarmila Šašková)*

Po běžících nastoupili cyklisté v dobových kostýmech na historických kolech, kteří se předvedli při symbolickém závodě.

Závodníci na historických kolech se svými oři (foto Jarmila Šašková)

Poslední akcí svátečního dne bylo to, co vlastně začalo již brzy ráno a v přípravách již mnoho měsíců dopředu. Tím pomyslným vyvrcholením letošních oslav v naší obci byl 2. ročník soutěže ve vaření gulášů „Pravčický kotlík 2015“. Do soutěže se přihlásilo celkem 10 týmů, které předváděly své kuchařské umění a které zároveň předvedly, že uvařit dobrý guláš se dá v mnoha variantách, o kterých by se nikomu ani nezdálo. Z těch zajímavých kuriozit by se dal vyjmenovat například klokani guláš, kančí guláš, nebo vepřový guláš s povidly. O soutěž ve vaření guláše byl mezi návštěvníky obrovský zájem. Ukázalo se, že nejenom láska prochází žaludkem. Také tak významný den, jakým letos byl 8. květen, se nejlépe slaví s plným žaludkem. Pro doplnění několik čísel. V zahradě Sokolovny bylo přítomno asi 700 návštěvníků, snědlo se 750 porcí gulášů, a protože k dobrému guláši patří také dobré pití, vypilo se celkem 1200 piv a velké množství nealkoholických nápojů.

Celou soutěž bedlivě kontrolovala a hodnotila komise, jejímž předsedou byl mistr kuchařského řemesla, pan Karel Drápal. Vypsána byla také cena pro nejsympatičtější tým. No a jak to všechno letos dopadlo? Cenu sympatie získal „Rodinný team řezníků“, který vařil vepřový guláš. Třetí cenu v soutěži gulášů si odnesl „Gejza team“ a jejich Pozoříčský kotlíkový guláš. Byl to tým, který k nám přijel z okresu Brno venkov. Stříbrná příčka patřila domácímu týmu pod názvem „Radegast team“, který vařil kančí guláš

s hříbky. Zlato si pro rok 2015 odnesl dívčí tým „Valašské cérečky“, který přijel ze Vsetína a vařil Valašský vepřový guláš s povidly. Celý 2. ročník „Pravčického kotlíku“ měl mezi návštěvníky veliký ohlas.

Poděkování patří Miloši Matalovi, který s myšlenkou vaření guláše přišel a který celou tuto akci realizoval za podpory své rodiny a celé řady dalších lidí. Z těch dalších bych ještě rád vyzdvihl pana Vladimíra Šťastného z firmy JOSPO Holešov, který se společně s Milošem stal tou dobrou duší letošního ročníku. Pevně věřím, že neskončíme u čísla 2, ale že za rok budeme všichni mít možnost zúčastnit se Pravčického kotlíku s číslem 3.

Guláš přímo z kotlíku (foto Jarmila Šašková)

Slavnostní den doplňovala Hanácká dechová hudba Huliňané, která k oslavám v naší obci v posledních letech již nedílně patří.

Chtěl bych z tohoto místa poděkovat všem, kteří se na přípravě a průběhu letošních oslav 70. výročí konce 2. světové války podíleli. Věřte, že jich bylo hodně. Bez nich bychom nemohli prožít tak pěkný den, jakým snad letošní 8. květen byl. Takže dámy a pánové, přijměte, prosím, mé veliké DÍKY ZA VŠECHNO.

Jaroslav Šašek, starosta obce

DĚTSKÝ DEN

Svátek dětí v letošním roce připadl na pondělí, a tak nebylo žádným velkým překvapením, že jsme ho všichni společně oslavili již v sobotu 30. května. Bohatý program pro všechny malé, ale také pro všechny velké, kteří si rádi hrají, připravili obec Pravčice, sdružení Přátelé a kamarádi a členové Sokola Pravčice.

Začátek byl stanoven na desátou hodinu. Již před touto hodinou přicházeli první nedočkaví návštěvníci, aby si ten letošní Dětský den užili co nejvíce. Stejně jako v loňském roce, byl i letos u nás v Pravčicích cíl turistického pochodu „Hulínský Vandráček“. V letošním roce dorazilo do Pravčic více než 400 pochodníků, z toho přes 200 dětí.

Největší atrakcí Dětského dne byl, stejně jako každým rokem, elektronický býk. Všichni malí i velcí zkoušeli své umění a štěstí na tomto zvířeti, které spíše než býka připomínalo amerického bizona. Pokusy většiny končily po několika vteřinách, ale našli se i jedinci, za jejichž výkony by se nemuseli stydět ani slavní kovbojové Divokého západu. V jízdě na divokém býkovi proběhla soutěž v několika kategoriích.

Další velikou atrakcí bývá jízda na čtyřkolkách. Jinak tomu nebylo ani letos. Velké fronty se tvořily také u malování na obličeji, kde ruce umělecky nadaných a šikovných děvčat proměnily během několika hodin většinu dětských návštěvníků v pestrobarevná zvířátka a pohádkové bytosti. Obrovský aplaus sklidily také malé mažoretky, které předvedly kamarádům své umění.

Zejména mezi kluky byl zájem o vojenskou techniku, kterou nám přijeli ukázat nadšenci z Klubu vojenské techniky. Mnozí starší si přitom zavzpomínali na vojenská léta, kdy s těmito zbraněmi sloužili vlasti. Velká pozornost patřila také příslušnicím Policie České republiky, které se věnovaly dětem a ukazovaly jim svou práci. Zájem byl zejména o policejní automobil, neprůstřelnou vestu a o otisky prstů.

Stálí zájemci byli i u dětské trampolíny na hřišti u školy. Ti nejmenší si mohli pohrát na víceúčelovém hřišti, kde byly pro ně připraveny hry, za jejichž plnění bylo možné získat nejvíce dobrot. Když je dětský den, tak se na množství snědených bonbonů zase tak moc nehledí. V Sokolské zahradě soutěžila družstva dětí různého stáří v brambůrkožraní a ve skocích v pytlí. Nechyběly ani obvyklé atrakce, jako je rýžování zlata a přetahování lanem.

Na samotný závěr došlo i na oblíbený hod syrovým vejcem. Letos rekord odolal, ale výkony byly stejně úžasné.

Během dne nechybělo bohaté občerstvení, které připravili členové sdružení Přátelé a kamarádi, a které, jako vždy, moc chutnalo.

Letos nám přálo počasí téměř po celý den. Teprve na samý závěr přišla bouřka, ale to již nikomu moc nevadilo. Dětský den byl u konce a všichni odcházeli spokojeni.

Děkujeme všem pořadatelům, účinkujícím a také Františku Pospíšilíkovi, který se jako každým rokem ujal role moderátora a svým hlasem přispěl ke zdárnému průběhu letošního dětského dne.

Jaroslav Šašek

ČERVEN 2015

ČESKO SLOVENSKÝ NESLYŠÍCÍ TÝM NA BIKE FOUR PEAKS, Rakousko, 17. až 20. června 2015

Jde o jeden z nejnáročnějších etapových závodů jednotlivců na horských kolech. Dříve se jezdil v Německu jako Craft Trans Germany, ale od roku 2013 se závod přesunul do Rakouska. Na závod je limit 1000 závodníků, na které letos čekaly čtyři etapy v Rakousko-Italských Alpách. Letos se zúčastnil i neslyšící tým ve složení Pavel Pastrnek, David Studýnka, Franta Kocourek (SKIVELO), Julo Matovčík (SVK) a Fancounier Jean Pierre (BEL). Doprovod zajistil Roman Dohnal (SKIVELO), který klukům pomáhal s dopravou kol a po celou dobu zajišťoval veškeré potřebnou pomoc s přepravou věci, v průběhu závodu podávání pití, jídlo a podobně. Díky jeho obětavé práci bylo vše perfektně zajištěné.

První etapa v délce 56 km startovala v Bad Kleinekirchenu, kde byl i cíl. Trasa po startu vedla hned do dlouhého stoupání až na vrchol hory ve výšce kolem 2400 m. Sjezdy byly velmi nebezpečné (typu Enduro - závody na sjezdových kolech), pro některé závodníky bylo náročné sejít i pěšky. V této etapě měl nepříjemný pád David Studýnka, do kterého ve sjezdu zezadu najel soupeř a oba spadli při rychlosti asi 50 km/hod. Měl štěstí, že se mu nic vážného nestalo - jen naražené a odřené koleno spolu s holení. Nejlépe v pořadí skončil Matovčík, na 66. příčce. Studýnka dojel i přes pád na 77. místě, Pastrnek na 101. místě, Pierre na 108. a Kocourek na 126. místě.

Druhá etapa vedoucí z Bad Kleinekirchenu do Hermagonu měla 91 km, ale s převýšením a náročností trati nepatřila mezi nejnáročnější. Závodníci zde dosahovali hodně vysokých rychlostních průměrů. Nejlépe dojel opět Matovčík - na 56. místě, za ním Pierre na 75. místě. Dalším v pořadí byl Studýnka na 77. místě, na 94. místě Pastrnek a pak Kocourek na 100. místě.

Třetí etapa vedla z Hermagonu na stranu Italských Alp a cíl byl v Rakousku, a to přímo Tropolachu. Tato etapa byla královská, i když délka byla jen 59 km. Jinak řečeno, byla to etapa „rasovina“ s celkovým převýšením přes 2500 m, s velmi prudkými a dlouhými výjezdy, a to po nezpevněných stezkách, po kterých se muselo jít místy i pěšky. Byla to velmi těžká zkouška fyzické i psychické odolnosti. Nejlépe se s ní popral opět Matovčík na 64. místě a kousek za ním na 67. místě Studýnka. Pastrnek dojel na 99. místě, za ním na 111. místě Pierre a na 169. místě Kocourek, který si v průběhu závodu natáhl Achillovu šlachu při výšlapu v prudkých kamenitých pasážích.

Čtvrtá a poslední etapa po trase z Tropolachu do Weissensee byla o něco méně náročná, ale nepříznivé počasí provázené deštěm závodníkům moc nepřidalo a spolu s únavou už to chtělo hodně „morálu“ dojet do cíle. Z neslyšícího týmu byla velká

bojovnost na straně Studýnky, který obsadil 66. místo. Za jeho zády skončil Matovčík na 76. místě. V dalším pořadí 78. místo obsadil Pierre, na 83. místě Pastrnek a 87. příčku obsadil místo zraněného Kocourka Dohnal, který mu tak pomohl celkové umístění zlepšit.

Z neslyšících cyklistů byl nakonec nejlepší Matovčík, který obsadil 59. místo, a za ním Studýnka na 65. místě. Pierre skončil 84. a hned za ním Pastrnek na 86. místě. Pátý člen týmu Kocourek spolu s Dohnalem obsadili 111. místo.

Jako tým skončili neslyšící na celkovém výborném 13. místě z 33 hodnocených družstev.

Výsledky lze dohledat na adrese <http://bike-fourpeaks.de/en/results/>.

Velké poděkování patří firmám DT mostárny Prostějov a TOS HULÍN, které účast neslyšících cyklistů v tomto závodě finančně podpořily, neboť startovné na osobu bylo velmi nákladné.

Všichni kluci ukázali velkou bojovnost a vůli, protože závod dokončilo kolem 800 závodníků. Věříme, že je účast v závodě s výkonností posunula dále. Následující víkend je čekal Evropský pohár v Kirchbergu, kde jeli maraton na 46 km s podobným převýšením, jako byla královská etapa!

David Studýnka

HODNOCENÍ OD 1. EVROPSKÉHO POHÁRU MTB NESLYŠÍCÍCH

První Evropský pohár MTB neslyšících se konalo v Rakousku v Kirchbergu 27. června 2015. Zúčastnilo se ho Německo, Rakousko, Maďarsko, Belgie, Itálie, Slovensko a nesměli chybět ani Češi, kteří měli největší počet bikerů, víc než ostatní státy. Celkem nás bylo 16 bikerů a 3 bikerky. Z bikerů šlo o Pavla Pastrneka, Jana Čapka, Davida Studýnku, Jiřího Brixu a Romana Dohnala, z bikerek šlo o Michaelu Fridrichovou a Tamaru Bjalkovou. V sobotu jsme se shromáždili a připravovali jsme se na start, který začal v 8 hodin ráno. Nešlo jen o samotný závod, ale i o oslavu 20. výročí akce XCM marathon v Kirchbergu .

Měli jsme možnost si vybrat trasu Light (16 km), Medium (36 km), Medium plus (46 km), Extreme (58 km) nebo Ultra (90 km).

Bikeři jeli trasu Medium Plus 46 km a bikerky Medium 36 km. Odstartovali jsme a jeli 8 km po rovince, pak do kopce cca 10km až do výšky 1800 m.n.m. Na vrcholu nám připravili občerstvení. Hned následoval sjezd 10 km po šotolině. Trasa byla nebezpečná. Ve sjezdu měla naše kolegyně Tamara Bjalková ošklivý pád, vrazil do ní slyšící cyklista, ale byl zraněná, do cíle dojela. Během závodu nám přálo krásné počasí, pršet začalo až po skončení závodu.

Na prvním místě mezi ženami se umístila Tamara Bjalková, druhá byla Němka Katrin Schliwa a třetí Michaela Fridrichová.

V mužské kategorii byl první Maďar Bence Foldi, druhý David Studýnka a třetí Němec Peter Hiltl, čtvrtý dojel Čapek, pátý Pastrnek, šestý Dohnal a jedenáctý Brix. Ti, kteří se neumístili, si jistě odnesli alespoň krásné zážitky.

Ve dnech 18. a 19. července se jel Evropský pohár neslyšících v Radíkově u Olomouce.

David Studýnka

Vlevo stříbrný David Studýnka (foto z archivu Davida Studýnky)

VÝSTAVA V KELČI

V obci Kelč se ve dnech 27. a 28. června 2015 konala výstava králíků, holubů a drůbeže, kterou pořádal místní svaz chovatelů drobného zvířectva. Součástí výstavy byl i memoriál Bohumila Orla, který se týkal výstavy plemen vídeňských králíků.

Výstavy i memoriálu se zúčastnili jako vystavovatelé i naši chovatelé z Pravčic. Vítězný pohár memoriálu B. Orla získal za nejlepšího vystavovaného králíka z výše uvedených plemen pan Vojtěch Bartošek za králíka Vídeňský Bílý s 95,0 body.

Hana Adamcová

STŘÍPKY Z PRAVČICKÉ ŠKOLY

RECITUJEME

Ve středu 1. dubna jsme v naší pravčické škole uspořádali recitační soutěž. Děti i žáci si měli připravit básně bez tematického omezení, ale přiměřené k věku a osobnosti recitátorů. Úroveň výběru básní byla různá: někteří si zvolili krátké nebo jednoduché verše, jiní měli texty dlouhé a náročné. Soutěžilo se ve dvou kategoriích: děti MŠ a žáci ZŠ. Do poroty zasedly jejich učitelky. Posuzovaly především to, jakou si děti básně připravily, jak zřetelně, hlasitě a procítěně ji přednesly. Přestože vlastní výkony byly odlišné, při závěrečném hodnocení se o pořadí na prvních místech shodla porota i většina dětí.

Kategorie ZŠ:

1. Kryštof Skýpala
2. Veronika Mrháková
3. Karolína Zaděláková
4. Ema Neumannová

Kategorie MŠ:

1. Daniel Ducháč
2. Vanessa Velclová
3. Martin Švestka
4. Kryštof Růžička

Všichni recitátoři byli odměněni malou sladkostí a vítězové navíc knihami nebo drobnými dárky.

Učitelky MŠ

Vítězové v obou kategoriích (foto Eva Čechová)

JAK SI USTELEŠ...

Ve čtvrtek 9. dubna jsme se s předškoláky byli podívat na výstavu „Dřív než usneš“, kterou připravilo Muzeum Kroměřížska.

Některým dětem se asi ráno nechtělo vstávat a byly lehce nevrlé, ale postupem času je špatná nálada opouštěla, a než byl program u konce, byly všechny zase v dobrém rozmaru.

Nejprve nás paní lektorka provedla expozicí postelí z různých dob. Potom jsme si vyzkoušeli rozličná pyžama, zjistili, k čemu sloužil nočník, jaká byla ve středověku kanalizace, proč byly postele tak krátké v porovnání s dnešními, jak vypadala nemocniční postel, či na co byl slamník. Pohráli jsme si, vyzkoušeli, jak se spí ve stanu.

Závěrem si každý vyrobil vonný polštářek pro klidný spánek z bylinek dle vlastního výběru. Věříme, že si jej každý vyzkoušel a zdály se mu sladké sny!

Eva Čechová, ředitelka ZŠ a MŠ

(Foto Eva Čechová)

DEN ZEMĚ V REC GROUP - RECYKLAČNÍ EKOLOGICKÉ CENTRUM STARÉ MĚSTO U UHERSKÉHO HRADIŠTĚ

Dne 23. dubna 2015 jsme navštívili tuto akci pro MŠ i ZŠ. V Pohádkové zahradě byla připravena pohádková stanoviště, kde jsme plnili 10 různých úkolů, za ně jsme byli bohatě odměněni sportovními pomůckami a reklamními věcmi pro naši školičku. Dále jsme si mohli prohlédnout originální KOVOZOO, z které jsme byli nadšeni –

dospělí i děti. Dále byl zajištěn doprovodný program, různé hry, soutěže, skákací hrady, malování na obličeje, tvořivá dílna, animační program s kouzelníkem Jiřím Hadašem. Malé děti se povozily vláčkem STEELINKA, jež je seznámila s areálem.

Starší děti si prohlédly loď Naděje a maják Šrotík.

Celé dopoledne nás provázelo velmi krásné počasí a přátelská, milá atmosféra. Výlet se všem líbil. Děkujeme za krásný zážitek 😊.

Petra Šubertová, učitelka ZŠ

*Žirafa z KOVOZOO
(foto ZŠ Pravčice)*

JARNÍ KOLO „ŠKOLMENA“

Stejně jako na podzim letošního školního roku jsme 5. května uspořádali tradičního „Školmena“. Jedná se o soutěže pro děti a jejich rodiče. Toto kolo bylo zaměřeno na bezpečnost a správné chování a i na pohybové aktivity. Soutěžilo se na několika stanovištích ve školní i Sokolské zahradě. Děti a žáci řešili například různé rébusy, logické přiřazování obrázků správného chování, znalosti telefonních čísel na policii, záchranáře i hasiče. Z tělovýchovných aktivit došlo i na skok do dálky z místa a hod míčkem.

Vyhodnotili jsme 2 kategorie – děti MŠ a žáci ZŠ.

Mateřská škola:

1. Vít Daněk
2. Veronika Parobková
3. Lukáš Trávníček

Základní škola:

1. Tomáš Zachoval
2. Kryštof Skýpala
3. Marie Hrabalová

Petra Šubertová

DĚTSKÝ DEN VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Dnešní den 1. června jsme ve školní družině oslavili Den dětí - soutěžili jsme v jízdě na koloběžkách, třefovali se míčkem, chodili jsme pozpátku, plnili přírodovědné úkoly a na každého zúčastněného čekala na konci sladká odměna a diplom.

Počasí nám přálo, odpoledne plné her a soutěží se nám vydařilo.

Markéta Čechová

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY V HULÍNĚ

V úterý 2. června jsme se vydaly děti ze ZŠ pěšky do knihovny v Hulíně. Paní knihovnice nás provedla celou knihovnou, prohlédli jsme si dětské oddělení, počítačovou učebnu i oddělení pro dospělé. Podle dohody byla pro nás nachystána beseda o velmi proslulém spisovateli, jeho jméno je všem určitě známé – Václav Čtvrtek. Děti pracovaly ve skupinkách, kde se učily spolupráci, také dostávaly úkoly pro jednotlivce. Paní knihovnice byla mile překvapena znalostmi našich dětí.

Počasí nám přálo, byl horký letní den a tak jsme se odměnili zmrzlinou v místní cukrárně. Děti byly spokojené s výletem a na výborné zmrzlině si pochutnaly. Poté jsme se vrátili opět pěšky zpět.

Petra Šubertová

ŠKOLNÍ VÝLET MATEŘSKÉ ŠKOLY

Ve středu 3. června se děti z mateřské školy v Pravčicích vydaly na školní výlet do Kroměříže, kde je čekala různá překvapení. Nejprve jsme navštívili Městskou policii v Kroměříži. Přivítal nás pan policista, se kterým jsme prošli téměř celou policejní stanicí. Děti si vyzkoušely neprůstřelné vesty, pouta, vysílačky a další policejní pomůcky. Největší zážitek měly děti z policejních aut, které důkladně prozkoumaly.

Procházkou po Velkém náměstí jsme se dostali do Podzámecké zahrady, kde nás po vydatné svačince čekal vláček, který nás povozil nádhernou přírodou po všech zákoutích zahrady i tam, kam bychom pěšky nedošli. Cestou nás bavily veselé písničky pro děti o přírodě zpestřené povídkami o historii a zajímavostech zahrady. Po vystoupení z vláčku jsme doplnili tekutiny a děti si vzájemně nabídly bonbóny.

Do školy jsme se opět vrátili linkovým autobusem plni dojmů.

Eva Čechová a Eva Houserková

NÁVŠTĚVA ŽÁKŮ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V PRAVČICÍCH V MUZEU KROMĚŘÍŽSKA

V pátek 19. června jsme se vydali do Kroměříže, abychom si zaspotovali na okresní olympiádě malotřídních škol. Bohužel, až jsme byli na cestě, sportovní klání bylo pořadatelé odvoláno z důvodu špatného počasí. Když už jsme dojeli do Kroměříže,

nechtělo se nám hned vracet. Udělali jsme si krátký výlet. Paní učitelky rychle domluvily návštěvu v muzeu, kde jsme si zahráli postavy z filmu Peklo s princeznou.

Potom jsme se rozdělili na dvě skupiny: první šla bloudit do zrcadlového bludiště a druhá pozorovala faunu a flóru v „Podzámce“. Nakonec jsme se tam všichni setkali a při svačině si sdělovali své zážitky. Hezké dopoledne nám nepokazilo ani špatné počasí.

Pedagogové ZŠ

BESEDA SE ZÁCHRANÁŘI

V pátek 26. června jsme měli možnost seznámit se s prací kroměřížské záchranky. Beseda probíhala v přátelské a milé atmosféře. Zopakovali jsme si důležitá čísla – 150, 155, 158, 112. Seznámili nás s vybavením záchranky a dokonce jsme si mohli udělat vyšetření srdce a tlaku. Děti to nadchlo a spousta z nich se nebálo toto vyšetření vyzkoušet. Také nám byla vysvětlena první pomoc při záchraně života, jak se zachovat, když jsme svědky takové situace.

Děkujeme paní Růžičkové, která tuto akci zorganizovala pro naše děti ze ZŠ a MŠ.

Petra Šubertová

(Foto Radim Růžička)

V LETOŠNÍM ŠKOLNÍM ROCE NÁM NAPOSLEDY ZAZVONILO...

Za školáky se 30. června zavřely dveře školy a naopak se jim otevřela pomyslná brána krásných a očekávaných prázdnin. Ještě předtím však byli pozváni na obecní úřad, aby převzali od svých učitelek vysvědčení. K němu přiblyly i udělené pochvaly a drobné dárky a další vydání školního časopisu, který spolu s paní učitelkou Petrou Šubertovou v letošním školním roce vytvořili. Každý školák dostal knihu, snad proto, aby nezapomněl přes prázdniny číst, nebo spíše proto, aby měl památku na školu a své školní úspěchy, kterých v tomto školním roce dosáhl. Za obec popřála hezké prázdniny paní místostarostka Lenka Brezanská, která žákům předala balíčky se sladkým překvapením. Také paní učitelka Marcela Zimmermannová ze ZUŠ Hulín se přišla rozloučit se svými žáky a rozdat jim vysvědčení.

Po slavnostním předání vysvědčení žákům přiblyly do obřadní místnosti obecního úřadu děti z mateřské školy. Předškoláci se svými rodiči se stali hlavními hosty rozloučení s mateřskou školou. Třinácti dětem, které příštím rokem zasednou do různých školních lavic, přišli přát zpěvem mladší kamarádi hodně školních úspěchů. Také se s nimi rozloučily za obec paní místostarostka, která předškolákům předala tašku se školními potřebami, a za školu jejich učitelky, od nichž převzali knihu a Kuliferdovo vysvědčení s bublifukem. Nechybělo ani pasování na školáka, které provedli tradičně třetáci. Tentokrát se jej výborně zhostili Tomáš Zachoval a Ondřej Kadlánek. „Ať žijí prázdniny!“ - zaznělo sborem na rozloučenou.

Všem žákům a dětem přeje kolektiv zaměstnanců pravčické školy hodně hezkých a veselých prázdninových zážitků.

Eva Čechová, ředitelka školy

(Foto Radim Růžička)

NOVÁ VYHLÁŠKA OBCE

OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA OBCE PRAVČICE Č. 1/2015

o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem

Zastupitelstvo obce Pravčice se na svém zasedání dne 26. 5. 2015 usneslo vydat na základě ustanovení § 17 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“) a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní řízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“) tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Úvodní ustanovení

Tato obecně závazná vyhláška (dále jen „vyhláška“) stanovuje systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na území obce Pravčice, včetně nakládání se stavebním odpadem.

Čl. 2

Třídění komunálního odpadu

1. Komunální odpad se třídí na složky podle následujícího systému:
 - a) tříděný odpad (papír, nápojové kartony, barevné a bílé sklo, plasty),
 - b) textil,
 - c) kovy,
 - d) nebezpečné odpady,
 - e) objemný odpad,
 - f) biologické odpady rostlinného původu,
 - g) směsný odpad.

2. Směsným komunálním odpadem se rozumí zbylý komunální odpad po stanoveném vyřídění podle odst. 1 písm. a), b), c), d), e) a f).

Čl. 3

Určená místa pro odkládání komunálního odpadu

1. Tříděný odpad

Sběrné nádoby umístěné na veřejném prostranství na následujících stanovištích:

- a) před budovou obecního úřadu,
- b) před budovou sokolovny,
- c) u hasičské zbrojnice.

Sběrné nádoby jsou barevně odlišeny a jsou označeny příslušnými nápisy:

- a) Papír, nápojové kartony – modrý kontejner,
- b) Bílé sklo – bílý kontejner,
- c) Barevné sklo – zelený kontejner,
- d) Plasty – žlutý kontejner.

2. Textil

- a) sběrná nádoba umístěná na stanovišti tříděného odpadu před budovou obecního úřadu,
- b) kontejner umístěný před obecním úřadem; termín sběru bude oznámen místním rozhlasem a na webových stránkách obce, sběr bude prováděn minimálně 1x za rok.

3. Kovy

- a) sběrná nádoba umístěná na stanovišti tříděného odpadu před budovou sokolovny,
- b) jsou odkládány před domy v den organizovaného svozu; termín svozu bude oznámen místním rozhlasem a na webových stránkách obce, svoz bude prováděn minimálně 1x za rok.

4. Nebezpečné odpady

- a) speciální sběrové vozidlo oprávněné osoby,
- b) termín a stanoviště sběru bude oznámeno místním rozhlasem, na webových stránkách obce, na úřední desce a letáky roznášenými do jednotlivých domácností,
- c) sběr bude prováděn minimálně 2x za rok.

5. Objemný odpad

- a) velkoobjemový kontejner umístěný před budovou obecního úřadu,
- b) termín sběru bude oznámen místním rozhlasem, na webových stránkách obce a na úřední desce,
- c) sběr bude prováděn minimálně 2x za rok.

6. Biologické odpady rostlinného původu
 - a) kompostéry v jednotlivých domácnostech,
 - b) kontejner ve dvoře budovy č. pop. 130 vedle zastávky autobusů v provozní době,
 - c) provozní doba bude oznámena místním rozhlasem a na webových stránkách obce.

7. Směsný odpad
 - a) sběrné nádoby umístěné na stálých stanovištích o objemu 110 litrů (pozinkovaná popelnice), 120 litrů (plastová popelnice),
 - b) svoz provádí oprávněná osoba 1x za 14 dnů.

Čl. 4

Nakládání se stavebním odpadem

1. Stavebním odpadem se rozumí stavební a demoliční odpad. Stavební odpad není odpadem komunálním.
2. Stavební odpad lze použít, předat oprávněné osobě k využití či odstranění zákonem stanoveným způsobem, tzn. nabídnout provozovateli zařízení na využití stavebního odpadu nebo odkládat na řízené skládce.

Čl. 5

Závěrečná ustanovení

1. Touto vyhláškou se zrušuje Obecně závazná vyhláška obce Pravčice č. 1/2013 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Pravčice.
2. Tato vyhláška nabývá účinnosti 15. dnem po dni vyhlášení.

Ing. Lenka Brezanská, v.r.
místostarostka obce Pravčice

Jaroslav Šašek, v.r.
starosta obce Pravčice

Vyhláška nabyla účinnosti 24. 6. 2015

Z HISTORIE

ANEŽKA VORUDOVÁ, ROZENÁ POPOLANSKÁ, VZPOMÍNÁ NA PRAVČICE

Učitel František Popolanský je dodnes v živé paměti jeho bývalých pravčických a hulínských žáků. Do Pravčic se dostal na začátku 2. světové války v roce 1939. Jeho dcera Anežka Vorudová, žijící v Praze, na tu dobu vzpomíná: *"Bydleli jsme předtím ve Střížovicích, kde otec učil. Jednou nás děti zavedl na Vrážisko, kopec, přes který vede cesta ze Střížovic do Kvasic. Tatínek tenkrát dalekohledem v dálce ukázal na vesnici s řadou vysokých topolů a řekl: Tam se budeme stěhovat."*

Do Pravčic se učitel Popolanský s rodinou stěhoval proto, aby unikl pozornosti nacistického gestapa. Tenkrát už se svojí druhou manželkou a dětmi z obou manželství. Jeho druhou ženou byla sestřenice první manželky. O tom mi Anežka Vorudová vyprávěla: *"Mojí druhé mamince se tatínek velice líbil, nejen vzhledem, a říkala, že takového muže by chtěla mít. Brzy se stala jeho ženou, avšak za okolností, které si určitě nepřála."*

František Popolanský byl známým sokolským činovníkem ve funkci vzdělavatele, a právě na takové lidi mělo gestapo už od počátku války spadeno. Z okolí učitele F. Popolanského tak postupně mizeli jeho známí sokolští bratři z Hanácké župy. Někteří už navždycky. To bylo jedno z nejdramatičtějších období v životě učitele Popolanského, ale také jeho dětství nebylo bez obtíží. Narodil se roku 1887 ve Vídni, kde rodiče byli zaměstnáni v maďarské hraběcí rodině Zichy. K povinností jeho otce patřilo doprovázet příslušníky šlechtické rodiny na jejich kočárových cestách a přitom za každého počasí musel sedět na nekrytém sedátku kočáru, tzv. na kozlíku. Při jedné z těchto cest se nachladil, těžce onemocněl a zemřel. Vdova se synem se pak odstěhovala do Napajedel. Nevedlo se jí lehce, ale díky podpoře místního kaplana mohl František vystudovat na učitele. Jeho posledním učitelským místem byly Pravčice a Hulín, kam byl z příkazu okresního školního inspektora přeložen takřka ze dne na den na místo učitele Pechy. Poslední dny války byly pro učitele Popolanského ty nejdramatičtější v životě. O tom mi vyprávěla Anežka Vorudová letos v únoru, kdy jsem se s ní těžko hledal, ale nakonec přece jen setkal v Praze v nové restauraci na stanici metra Střížkov, kde poblíž bydlí. Nechme ji však vzpomínat na život v Pravčicích od začátku, kdy se do obce Popolanští nastěhovali.

Rodina Františka Popolanského, i přes počáteční problémy s bydlením, se s Pravčicemi velice dobře sžila. Zejména však syn František. Už v Kvasicích získal výborné základy jako varhaník, kde byl jeho učitelem na tento nástroj pan Straka. *"Poslední žák skladatele Antonína Dvořáka,"* připomněla Anežka. Tomuto nástroji se pak František věnoval na vysoké koncertní úrovni po celý svůj život.

V Pravčicích hrál na varhany v kostele a v sokolovně jako klavírista nacvičoval s herci operety a hry se zpěvy. Tak žily Pravčice za jeho mládí, aby lidé alespoň trochu zapomněli na hrůzy a nebezpečí, které jim přinášela 2. světová válka. Na nějakou zábavu však nebylo vůbec ani pomyslení, když se k obci blížila fronta. Do Pravčic přijel německý technický prapor, který opravoval zbraně a auta. Jejich velitel, starší slušný člověk, který před válkou studoval vysokou školu v Londýně, se nastěhoval do bytu Popolanských ve staré škole (dnes jde o obecní úřad). Jednou přišel za učitelem Popolanským, aby mu dovilil pouštět si londýnské vysílání zahraničního rozhlasu, kde se dozvěděl, že válka je pro Německo prohraná. Syn Popolanských, František, byl tenkrát nasazen u firmy Technischewerke a pracoval v Kuřimi. Německý oficír jednou večer přišel k Popolanským na návštěvu a řekl rodičům, proč tam kluka pouštíte? A radil jim, ať se schová. Ten se pak ukryval u babičky ve Tvorovicích. Ale právě v okolí této vesnice probíhaly jedny z nejtěžších bojů na konci druhé světové války.

"Tam se do nebezpečí dostal i bratr Fanyn se svými kamarády, ale nakonec je zachránil sám sovětský maršál Malinovskij," vzpomínala na svůj věk bystrá Anežka Vorudová v pěkném prostředí restaurace pražského metra. Dalšímu nebezpečí unikl mladý František Popolanský pár dnů předtím v Pravčicích. Tenkrát přijeli do obce maďarští vojáci, a jejich velitel, který se ubytoval na faře, vyhlásil v obci stanné právo, kdy se žádný nesměl objevit na ulici. Fanyn tenkrát pracoval u německé firmy Technischenothilfe a v ten večer se měl vracet domů. Rodina ho už nemohla varovat, i když cítila v jeho příjezdu velké nebezpečí. Matka se proto rozhodla jít synovi naproti k vlaku do Hulína, protože pro otce jako muže byla tato cesta víc nebezpečná. Cestou zpět je zastavil u domu č. 3 naproti kostela maďarský voják a dlouho Fanynovi, důrazně a neodbytně, mířil přímo na hrud'. Nastalo delší složitě dohadování, poněvadž voják mluvil jen maďarsky. Trvalo pár minut, ale pro dostrašené Popolanské snad věčnost. Voják nakonec matku i syna pustil.

Nebezpečí na konci války se stupňovalo také přímo v rodině Popolanských. Slušného a inteligentního německého důstojníka vystřídal podstatně mladší velitel, povoláním učitel, ale v té době ještě tak zfanatizovaný, že i když všichni říkali "Hitler kaput", on stále zdravil "Heil Hitler". K rodině Popolanských se však choval slušně a jednou učiteli Popolanskému nabídl, že rodině doveze štočky látek uskladněných v hulínském cukrovaru. Ten však odmítl, že se nebude obohacovat v době, kdy lidé ještě umírají v koncentračních táborech. Také tento zfanatizovaný velitel odjel se svojí jednotkou směrem na západ a do Pravčic přijeli poslední němečtí vojáci. Jejich čtyřřidvacetiletý velitel si zavolal učitele Popolanského a řekl, že pokud bude některý německý voják zastřelen, bude zastřelen také on a s ním i František Hlobil jako starosta obce a farář Vincenc Vávra. *"Tenkrát otec trnul nejvíce, ale našťěstí se nic nestalo,"* na nejdramatičtější událost v rodině vzpomněla Anežka.

Po odchodu německých vojáků se Popolanští dívali z pudy staré školy a odtud viděli prvního vojáka osvoboditele přicházejícího do Pravčic ze směru od Třebetic.

Němci však nemínili opustit katastr obce. Strhl se boj a ze sokolovny se stal lazaret pro raněné vojáky. Pomáhal je ošetřovat student medicíny Hrabal. Jako zdravotní sestra mu pomáhala starší Anežčina sestra Libuše. Ty nejsmutnější zprávy o zemřelých posílal její otec a zároveň matrikář obce František Popolanský rodičům. Nejvíce do jejich domovů na Slovensko. Jejich sedm těl leželo u zdi sokolovny. *"Takoví mladí kluci, 22 let,"* hořekovala nad nimi ošetřovatelka Liba. Tenkrát ji samozřejmě ani nenapadlo, že tragicky skončí také její život. Ale ještě dřív na následky tragické dopravní nehody zemřela její dcera, studentka posledního ročníku vysoké školy. Se svým spolužákem jela autem po frekventované pražské ulici. Ten auto na červenou zastavil, ale za nimi prudce jedoucí řidič nákladního auta zabrzdit nestačil. Auto prudkým nárazem zdemolovalo jejich vůz a dcera přitom utrpěla těžká zranění. Nepomohlo ani, že zraněnou operoval známý docent, na následky zranění zemřela. Za sedm roků nato byla na pražské ulici autem sražena její matka Libuše, dodnes známá v paměti starších pravčických občanů. Zemřela na místě. Z celé rodiny Libuše Popolanské, provdané Sukové, žije nyní v Praze už jen mladší svobodná dcera Jitka.

Miroslav Rozkošný

Františka Masaříková a František Popolanský se svými žáky před pravčickou školou (ze soukromého alba Aleny Štěpaníkové)

SVATBA PŘED OSMDESÁTI LETY

Záhady lidské paměti nejsou dosud spolehlivě rozluštěny, ale jedno je jisté: co v paměti utkví jako připomínka něčeho významného, ať už v dobrém nebo ve zlém, hned tak se z ní nevytratí. Letos se mi už čtrnáct dnů před výročí svatby mých rodičů připomněli ve snu oba dva, ačkoli jindy mi to datum přijde na mysl vždycky den dva před 11. červnem. Toho dne roku 1935 se pětadvacetiletý Oldřich, první syn z druhého manželství půllánika Františka Uličného z Pravčic, rozhodl jít životem s třidvacetiletou Boženou, nejmladší ze tří dcer zeměděle Augustina Forýtky z Těšovic, a takto bylo rozhodnuto, že se já a moji dva bratři narodíme právě Oldřichu a Boženě Uličným v Pravčicích, v domě číslo 11, kde tou dobou rod Uličných žil již téměř tři sta let.

Můj budoucí otec Oldřich se seznámil s Boženkou na jedné ze zábav, které jako nadšený tanečník obíhal po širém okolí - od Němčic, Rymic, Holešova a Rackové (rodiště své matky) až po Hulín a dědiny kolem Kroměříže. Copatá těšnovická tmavovláska se pravčickému tanečníkovi zalíbila na první pohled. Pouto se ještě utužilo, když si řekli, že oba pilně chodí do Sokola. Boženka byla jako čtrnáctiletá cvičenka roku 1926 dokonce na pražském sletu, kde se jí dvořil jakýsi student z řad jugoslávských účastníků.

Když pak Oldřich přijel k Boženiným rodičům na námluvy, můj budoucí děd Augustin, muž patera řemesel (byl rolník, řezník, truhlář, mlynář a v neposlední řadě nimrod), mu po dobrém obědě zničehonic důvěrným tónem sdělil: "*Ty, Oldřichu, nerád to říkám, ale tá naša Boža má jednu škaredó vlastnosť.*" Oldřich se zachvěl, čekal něco hrozného... "*Ona totiž strašně ráda uklózí...*"

To, že se narodím v Pravčicích však nebylo vůbec jisté. Původně se předpokládalo, že nejmladší Boženka zůstane na těšnovickém hospodářství se svým budoucím mužem - mým otcem; však se jí starší sestry posmívaly: *naša dědička trůnu!* Po návštěvě mého děda Františka v Těšnovicích u druhého budoucího děda však bylo všechno jinak. Pravčický místostarosta si *pozpřehlídal* těšnovickou usedlost i nevěstiny polnosti - nějakých 20 měřic - a vyjádřil se jasně a zřetelně: "*Tady bys, synku, rodinu neuživil.*" Děd František, stejně jako jiní jeho selští vrstevníci, přikládal tehdy hlavní význam počtu hektarů orné půdy. Nemohl tušit - a netušil to v meziválečném Československu nikdo -, že za pouhých patnáct let dojde ke kolektivizaci zemědělství podle sovětského vzoru. Netušil ani, že za pár let po jeho smrti (zemřel devět měsíců po svatbě Oldřicha s Boženou) budou Slováci vyhánět ze "Slovenského štátu" Čechy, kteří jako legionáři vyrvali bývalé Horní Uhry se zbraní v ruce Maďarům a vybudovali téměř od nuly slovenské školství včetně univerzitního, československou brannou moc, obchod, finančnictví (posmívavé heslo luďáků znělo: *Čecha do měcha, a měch do Dunaja!*) ... Naštěstí se děd nedožil prvního ani druhého vyhnání rodiny svého syna Stanislava z Žitného ostrova, kde mu na počátku dvacátých let zakoupil po pozemkové reformě zbytkový statek: první vyhnání organizovali po 15. březnu 1939 slovenští nacionalisté, druhé po únorovém puči v roce 1948 slovenští komunisté.

Můj děd František se tedy ještě předtím, než se měla sepsat svatební smlouva, dohodl s dědem Augustinem zvaným Gusta, že *dědička trůnu* Boženka vymění své těšnovické dědictví se sestrou Ludmilou a jejím mužem za peněžité odstupné, které mělo spolu s Boženčiným věnem poněkud umenšit dluhy tížící pravčický grunt. Pravčické hektary měly budoucí rodinu dobře uživit. Již těžce nemocný děd František takto předal grunt synovi, který měl nejlepší předpoklady udržet ho i v budoucnu. Byl bystrý, rád pracoval s koňmi, po měšťance absolvoval zimní hospodářskou školu, nebyl rozhazovačný a nepil. Oba starší bratři z otcova prvního manželství (matka jim zemřela mladá na rakovinu) byli zaopatření, mladší bratr Bohumír byl učitelem, další bratr, Josef, si vzal vdovu na statku v sousedství, nejmladší Marii bylo teprve patnáct let - později se stala zdravotní sestrou a učitelkou na zdravotní škole. Děd František zemřel pětadesátiletý již v únoru 1936 na sarkom, takže se od Oldřicha a Boženy ani nedočkal vnuka. Zbytek dluhu váznoucího na gruntu splácel můj otec ještě na počátku války.

O tom, jak vypadala svatba, mi vyprávěla maminka do všech podrobností, ale ne všechny jsem si zapamatoval. Stařenka Štěpánka, matka mého otce, se jen zmínila, jak horečnatě se svatba připravovala. Stavení zvenku (s okny na dědinu) i do dvora, včetně chlévů a stájí, se *lícilo*, vrata a dveře se natíraly, hliněný vjezd, který odděloval hlavní stavení od výměnku, se natíral koktejlem z kravinců, stejně jako vjezd do stodoly, sekala se tráva v přední zahradě (to jest před stodolou) i trávník na dědině, těsně před svatbou se zametal široký dvůr a zušlechťovalo hnojiště, zametal se i nedlážděný chodník před okny na návsi, opravovaly se *šprlené* v plotě, myl se kočár, natíraly se parádní koňské postroje z dolní komory, síň se proměnila ve studený bufet, pár dní před svatbou se odbývala velká zabijačka (padla na to dvě vykrmená prasata), peklo se v peci doma i u příbuzných, aby bylo všeho dost pro pozvaných sto hostů...

11. červen byl vybrán bez ohledu na to, že se netušilo, jak se k tomu vyjádří Medard (8. června), jehož kápě, jak známo, čtyřicet dnů kape. Svatbu bylo třeba uspořádat dřív, než začnou žně, a ty v Pravčicích - dobře si to pamatuji - začínaly obvykle kolem mých narozenin 18. července, někdy i dříve.

Těch sto hostů přišlo a přijelo - někteří v kočárech a bryčkách, jichž prý bylo asi patnáct, jiní v automobilech, ty byly jen čtyři. Zbytek tvořili příbuzní a známí ze vsi. Brzy ráno můj budoucí otec s pacholkem vyprostili kočár z té části dřevěné šopy, které se říkalo *kočárovňa*. Kočár byl ovšem umytý již předešlého dne, ale znovu uschovaný před případným deštěm. Jasně jitro slibovalo krásný den, vlaštovky čířkaly, jak vylétaly z chlévů a zase do nich zalétaly, vrabci řvali a prali se, nejdřív jeden a pak i druhý kůň podstoupili obřad nasazování svátečního postroje až na dvoře, aby si v maštali znovu nezasvinili kopyta trusem, protože poté následoval málo praktikovaný rituál natírání kopyt víksem, aby se koním pěkně blyštěla. Hřebelcování odbyl pacholek už den předtím, a tak jen zběžně přešel hřebelcem po koňských zadcích. Konečně vyjel kočár s mým budoucím otcem na kozlíku a s jeho rodiči a mladšími sourozenci na širokých sedadlech uvnitř ze zelených vrat, jejichž barva byla sladěna s okrem na omítce domu,

na cestu do hulínského kostela. V Pravčicích byl tou dobou už několik let "v provozu" nově postavený kostel, ale děd František, dvakrát oddávaný v Hulíně, kde na hřbitově spočívali jeho předkové (na pravčickém se pohřbívalo až od roku 1897), si přál snad právě kvůli tradici, aby se obřad konal v hulínském kostele, proslaveném svým gotickým portálem. Nevěsta a její rodiče, sestry, svědkyně i družičky se dostavili z kopců nad Kroměříží rovněž v kočárech a bryčkách. Obřad byl slavnostní, matky a babičky slzely, družičky a ženská mládež si špitaly.

*Svatební fotografie Oldřicha a Boženy Uličných
(foto ze soukromého alba Miloslava Uličného)*

Po návratu z kostela a od fotografa se konala hostina pod širým nebem v zahradě, kam větřík roznášel vůni kvetoucích jasmínů, vysázených přímo za dřevěnou budkou s přístupem ze dvora a přebíjejících vůně zcela jiné... V doširoka otevřených vratech stodoly si užívaly stínu zadky a hřívý několika desítek koní, zatímco osiřelé kočáry a bryčky za stodolou i před ní jen místy chránil před spalujícím sluncem prosvítavý stín stromů. U tří řad stolů seděli svatebčané, obě *dívky* i dobrovolnice z přibuzenstva roznášely vepřové řízky s ranými *zemjáky*, z naražených píp teklo přerovské pivo i *sodovka*; ještě *jelítko?*, ještě *zabijačkový guláš?* Nevěstu zhodnotil jakýsi rejpal jako "pomenší"; to se mu mohlo taky jen zdát, protože se vedle novopecené vysoké tchyně instinktivně trochu krčila...

Tyhle obrázky mi v hlavě ovšem podle skic z rodinných vyprávění maluje fantazie; první opravdové zážitky mám až jako tříletý, z konce války. Vidím před sebou malá zamřížovaná okýnka obývací kuchyně, kde má odložené granáty velké jako husí vejce nějaký voják. Opravdové koně ve stodole vidím poprvé také až na konci války, jsou nakaženi prašivinou a patří rumunským vojákům. Od tří let už dobře vnímám, že mám velkého a malého bratra. Ten velký nás později vodí na promítání krátkých pohádek k Teterům vedle Hlobilového. Od těch tří let znám už i své povinnosti: být u chytání chroustů, sbírání housenek ze stromů, rážení ořechů a sbírání vajíček; a účastnit se bojů blátem i kamením mezi Dědiňáky a Pustáky. V šesti letech poprvé hážu (bos!) hnůj od koní. Šestiletý jdu v září do školy (číst jsem se naučil už předtím z otcovy *Lidové obrody*) a celou zimu promarodím se zápallem plic - končím v nemocnici, píchají mi tehdy ještě nečistěný penicilin, pekelně to bolí. Rodiče už možná přemýšleli, zda nemají objednat rakvičku...

Rodiče nás tři vychovali, měli nás k učení, maminka pak ke čtení. Pomáhali jsme jim doma, ve stáji, v zahradě i na poli, jak bylo dobrým zvykem. Dali jsme jim sedm vnuků a jedenáct pravníků. Prožívali jsme jejich starosti v době združstevňování a jejich nemoci přicházející se stářím. Oldřich a Božena byli spolu padesát šest let. Maminka přežila otce o dalších deset roků. Letos je to osmdesát let, co se vzali.

Miloslav Uličný

Rodina Uličných v roce 1949 (foto ze soukromého alba Miloslava Uličného)

ŽIVOTNÍ JUBILEA

V srpnu oslaví

- * 85 let pan Vlastimír Přívara
- * 80 let pan Vojtěch Uličný
- * 60 let paní Pavlína Kelemenová

V září oslaví

- * 90 let paní Růžena Kamencová
- * 80 let paní Alena Štěpaníková
- * 75 let paní Eva Švestková
- * 70 let pan Vlastimil Tetera
- * 60 let paní Naděžda Darebníková

Jubilantům přejeme do dalších let vše nejlepší, mnoho štěstí, zdraví
a ještě mnoho dalších spokojených let

OPUSTILI NÁS

V dubnu zemřely

- ❖ ve věku 86 let paní Josefa Pomajbíková
- ❖ ve věku 90 let paní Marie Pomajbíková

V květnu zemřel

- ❖ ve věku nedožitých 77 let pan Stanislav Opelík

V červnu zemřela

- ❖ ve věku 75 let paní Ludmila Nevřalová

V červenci zemřel

- ❖ ve věku 95 let pan Miloslav Hoza

Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast

NARODIL SE

V dubnu se narodila

* Valentína Houserková

Novému občánku přejeme, aby se mu na světě líbilo, a jeho rodině hodně trpělivosti, pevných nervů a hlavně lásky při jeho výchově

OČEKÁVANÉ UDÁLOSTI

SLAVNOSTNÍ MŠE K 90. VÝROČÍ VYSVĚCENÍ KOSTELA SV. FLORIANA V PRAVČICÍCH

Termín: 30. srpna 2015

Začátek: v 10:30 hod.

Kostel sv. Floriana v Pravčicích byl vysvěcen dne 30 srpna 1925

PROČ ŽIJU RÁD V EVROPĚ

Karolína Kučerová

V srdci Evropy je stát,
země, co mám nejvíc rád.
Čechy, Morava a Slezsko,
to je moje rodné Česko.

V Praze žije teta Vlasta,
co zná pražských věží na sta.
V Brně žije teta Jana,
Antropos tam mamuta má.

V Havířově je strýc Michal,
co má chatu v Jeseníkách.
V Kroměříži je překrásně,
v Podzámce napíšu básně.

Taky mám rád Vysočinu,
vůni lesa a krajinu.
Proto mám rád svoji zem
a jen tady šťastný jsem.

*Autorka je žákyní 3. ročníku ZŠ Pravčice,
za svou básničku získala 1. místo v literární soutěži Kroměřížská litera 2015*

Periodikum Pravčické noviny (ev. č. MK ČR E 12064) vydala obec Pravčice, IČ 00544566. Vychází 4x ročně, náklad 260 ks, tisk TYPOservis Holešov. Bezplatná distribuce. Šíření obsahu zpravodaje je možné jen se souhlasem redakce. Adresa a místo redakce: Obecní úřad Pravčice, Pravčice 46, 768 24 p. Hulín, e-mail obecpravvice@seznam.cz, tel. 573 350 527, 607 873 217. Redakční rada: Jaroslav Šašek, Lenka Brezanská, Jana Hermanová, Petra Tobolíková, Michal Šípula, Eva Čechová, Marie Černošková, Jarmila Šašková a Miroslav Rozkošný. Za případné chyby a omyly v textech se redakce předem omlouvá, nebyly způsobeny úmyslně. Autoři nesou plnou odpovědnost za obsah, věcnou správnost a pravdivost poskytnuté informace. Příspěvky nejsou honorovány. Názory autorů článků se nemusí shodovat s názory redakce. Pro příspěvatele z řad veřejnosti byla uzávěrka tohoto čísla 15. 6. 2015. Uzávěrka příštího čísla se předpokládá v září 2015 – termín bude předem zveřejněn.